

Arrest

nr. 299 981 van 12 januari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bosnische nationaliteit te zijn, op 4 april 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 maart 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 24 oktober 2023 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 6 november 2023.

Gelet op de beschikking van 4 december 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 december 2023.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat D. GEENS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond megedeeld waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) van 23 maart 2023 waarbij het verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld wordt met toepassing van artikel 57/6/1, § 1 en waarbij het verzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard met toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet

Bij het ten tijde van de bestreden beslissing geldende koninklijk besluit van 14 januari 2022, werd Bosnië-Herzegovina aangewezen als veilig land van herkomst. Ook het recentste koninklijk besluit van 7 april 2023 duidt Bosnië-Herzegovina opnieuw aan als veilig land van herkomst. Hieruit vloeit het vermoeden

voort dat in hoofde van onderdanen afkomstig uit een veilig land, zoals in casu verzoekster uit Bosnië-Herzegovina, in beginsel geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 en geen reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aanwezig is. Het komt verzoekster toe om duidelijk aan te tonen dat, in haar specifieke situatie, haar land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

2. In de bestreden beslissing wordt op uitgebreide en omstandige wijze gemotiveerd dat verzoekster echter geen substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt. De commissaris-generaal stelt vast dat verzoekster niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat zij verder niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien wordt het beschermingsverzoek als kennelijk ongegrond beschouwd in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoert die de desbetreffende overwegingen weerleggen of ontkrachten nu zij niet verder komt dan het summier poneren van een vrees en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal.

3.1. Betreffende verzoekster haar kritiek dat de commissaris-generaal de in artikel 57/6/1, §1, derde lid vermelde termijn van 15 werkdagen niet heeft gerespecteerd waarbinnen hij luidens die bepaling een beslissing neemt, dient erop te worden gewezen dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Het overschrijden van de voorgeschreven termijn heeft louter tot gevolg dat de in artikel 39/57, §1 van de Vreemdelingenwet vermelde beroepstermijn in casu geen 15 dagen, doch 30 dagen betreft. Het brengt echter geen bevoegdheidsverlies met zich mee en verzoekster kan dan ook niet worden gevolgd dat het overschrijden van voormelde termijn impliceert dat de commissaris-generaal niet langer bevoegd/gemachtigd zou zijn om een verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond te beschouwen.

3.2. Verzoekster vreest voor de mogelijke problemen met haar vader in geval van een eventuele terugkeer naar Bosnië-Herzegovina. De aangehaalde vrees is gebaseerd op de bedreigingen die verzoeksters vader uitte jegens haar en haar gezin. In dit verband stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden vast dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij bij eventuele problemen met haar vader in geval van een terugkeer naar Bosnië-Herzegovina geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië-Herzegovina aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Bosnië-Herzegovina voor haar sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Internationale bescherming kan slechts worden verkregen bij gebrek aan nationale bescherming. Een verzoeker om internationale bescherming moet aannemelijk maken dat hij of zij alle mogelijkheden tot bescherming heeft uitgeput, hetgeen in casu geenszins het geval is.

Met haar algemeen betoog in het verzoekschrift slaagt verzoekster niet in om een ander licht te werpen op de motivering in de bestreden beslissing waarbij aan de hand van die objectieve landeninformatie wordt aangetoond dat de Bosnische autoriteiten voor alle etnische groepen wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. De rechten van de verdediging worden eveneens wettelijk gegarandeerd. Uit deze informatie blijkt verder dat het wangedrag van politieagenten niet zonder meer gedoogd wordt en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. De commissaris-generaal somt concrete realisaties en initiatieven op vanwege de bevoegde autoriteiten onder meer in de strijd tegen corruptie en discriminatie. Verzoekster toont niet aan dat de inlichtingen waarop voorgaande conclusie is gebaseerd, niet langer actueel of correct zouden zijn of die de gemaakte appreciatie in een ander daglicht stelt.

3.3. Voorts dient erop te worden gewezen dat het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin inhoudt. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden, moeten het ontzeggen van rechten en discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat de fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt (RvS 27 februari 2001, nr. 93.571). Zoals uitgebreid wordt vastgesteld in de bestreden beslissing, wordt dit in verzoeksters geval niet aangetoond. Evenmin valt eventuele schade als gevolg van een algemeen en niet-intentioneel gebrek aan doeltreffende medische voorzieningen in het land van herkomst onder het toepassingsgebied van artikelen 48/3 en 48/4, § 2, b) van de

Vreemdelingenwet. Uit de elementen in het dossier kan niet blijken dat de Bosnische autoriteiten verzoekster op intentionele wijze de nodige medische zorgen of begeleiding zullen ontzeggen.

3.4. In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal en de Raad in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregelen in.

4. Uit niets blijkt dat er heden in Bosnië-Herzegovina een internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen concrete elementen in die zin aan, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dit blijkt.

5. Gelet op wat voorafgaat, lijkt het erop dat verzoekster geen substantiële redenen heeft opgegeven om zijn land van herkomst, Albanië, in haar specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komt.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader benadrukt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien strekt het verzoek tot horen er niet toe de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 21 december 2023 staat het volgende vermeld:

“Tolk 1022 legt de eed af en tolkt Bosnisch

De Kvz nodigt uit om te reageren op de beschikking, voorwerp van de vragen tot horen.

VzP stelt te volharden in de middelen, ze is het niet eens met de beschikking die onvoldoende rekening houdt met haar persoonlijke situatie, want ze is nauwelijks 20 jaar oud, van Roma-afkomst, ze heeft gebroken met haar ouders, die gescheiden zijn na grove geweldpleging door de vader, de moeder is met de andere kinderen naar Duitsland getrokken, nu leeft zijzelf in een Fedasil-opvangstructuur en vreest zij extreme armoede. Ze is beducht voor haar vader, de oplossing via de oom moederszijde is onvoldoende en weegt niet op tegenover de cultuur die de vader alle rechten geeft, want als ze terug moet naar Bosnië (en dus haar vader) heeft ze geen bescherming, er stelt zich een probleem van huisvesting, ernstige psychologische problemen en extreme armoede. Ze vraagt minstens de subsidiaire bescherming”.

5. De verzoekende partij uit in haar betoog ter terechtzitting de kritiek dat er in de beschikking onvoldoende rekening werd gehouden met haar persoonlijke situatie. De verzoekende partij kan geenszins gevolgd worden dat *in casu* onvoldoende rekening werd gehouden met de door de verzoekende partij in het kader van haar verzoek om internationale bescherming aangevoerde elementen. De door de commissaris-generaal geformuleerde motieven, zoals opgenomen in de bestreden beslissing, zijn pertinent en draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Zo wordt in de bestreden beslissing, op gemotiveerde wijze onder meer vastgesteld dat de verzoekende partij, ondanks haar jonge leeftijd, over

een zekere mate van zelfredzaamheid beschikt hetgeen blijkt uit haar verklaringen, namelijk dat zij zowel in Bosnië als later in Duitsland school liep en dat zij hier in België toegang heeft gevonden tot de arbeidsmarkt. Daarnaast wordt er aangegeven dat de verzoekende partij nog steeds over familie in Bosnië beschikt en dat zij contact onderhoudt met haar oom langs moeders kant in Sarajevo. Met haar betoog ter terechtzitting dat de oplossing via de oom moederszijde onvoldoende is en niet opweegt tegenover de cultuur die de vader alle rechten geeft, gaat ze er bovendien aan voorbij dat ze niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij bij eventuele problemen met haar vader in geval van een terugkeer naar Bosnië-Herzegovina geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië-Herzegovina aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten.

Een loutere verwijzing naar verzoeksters Roma afkomst volstaat echter niet om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat het haar aldaar aan nationale bescherming ontbreekt. Zoals reeds in de voornoemde beschikking werd gesteld dient dit *in concreto* te worden aangetoond, alwaar verzoekende partij wederom in gebreke blijft.

Waar verzoekende partij aanvoert dat zij beducht is voor haar vader verwijst de Raad opnieuw naar de hoger geciteerde beschikking waarin onder andere werd geoordeeld dat de verzoekende partij niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij bij eventuele problemen met haar vader in geval van een terugkeer naar Bosnië-Herzegovina geen of onvoldoende beroep zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Bosnië-Herzegovina aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten, en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Bosnië-Herzegovina voor haar sprake zou zijn van een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bovendien kende verzoekende partij in het verleden nooit enige problemen in Bosnië met de politie of het gerecht en deze instanties gingen steeds over tot een strafonderzoek en vervolging bij eerdere misdrijven gepleegd door verzoeksters vader in Bosnië.

Wat betreft de vrees van verzoekende partij bij een terugkeer naar Bosnië-Herzegovina geen huisvesting meer te hebben en dat zij in extreme armoede zal terechtkomen merkt de Raad op dat deze elementen louter socio-economische motieven betreffen die geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Aangaande de medische situatie van verzoekende partij dient opgemerkt dat ook de medische/psychische problemen op zich geen verband houden met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals vermeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de bepalingen vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming. Bovendien toont de verzoekende partij niet aan dat zij geen toegang zal hebben tot medische zorgen in haar herkomstland bij een (eventuele) terugkeer naar Bosnië-Herzegovina. In de hoger geciteerde beschikking werd daarnaast aangegeven dat uit de elementen in het dossier kan niet blijken dat de Bosnische autoriteiten verzoekende partij op intentionele wijze de nodige medische zorgen of begeleiding zullen ontfangen op basis van haar Roma afkomst.

Het opwerpen van de zeer algemene, niet-onderbouwde kritiek als zou haar vrees onvoldoende in acht zijn genomen en dat alles te weinig geanalyseerd werd, waarbij verzoekster nalaat die kritiek concreet op de beschikking te betrekken en uit te werken, is niet van aard om afbreuk te doen aan de gronden van de beschikking. Verzoekster zet diezelfde lijn verder op zitting, daar zij opnieuw niet verder komt dan het op algemene wijze aanhalen en herhalen van een vrees, zonder concreet in te gaan op de gronden van de beschikking waarbij concreet wordt vastgesteld en geoordeeld dat zij geen vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of een reëel risico op het lijden van ernstige schade aantoonde. Verzoekster toont niet duidelijk aan dat, in haar specifieke situatie, haar land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd.

6. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Bijgevolg blijkt niet dat verzoekster substantiële redenen heeft opgegeven om haar land van herkomst, Bosnië-Herzegovina, in hun specifieke omstandigheden niet te beschouwen als een veilig land van herkomst ten aanzien van de vraag of zij voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet in aanmerking komen

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf januari tweeduizend vierentwintig door:

M. RYCKASEYS, kamervoorzitter,

M. DENYS, griffier.

De griffier, De voorzitter,

M. DENYS

M. RYCKASEYS